Wychodzi raz w tygodniu. *Porto opłacone ryczałtem.*

ROK XV. **Kraków, dnia 30 kwietnia 1932** **Nr. 14.**

PRZEGLĄD KUPIECKI

ORGAN ZWIĄZKU STOWARZYSZEŃ KUPIECKICH MAŁOPOLSKI ZACHODNIEJ

Cena abonamentu:

Abonament kwartalny	4 zł
„ półroczny	8 zł
„ roczny	16 zł

Prenumeratę i ogłoszenia przyjmują wszystkie biura dzienników i ogłoszeń

Godziny urzędowe Redakcji od 6 do 7 wiecz. Rękopisów Redakcja nie zwraca.

Redakcja i administr. **Kraków, Grodzka 43.** Telefon Nr. 132-67

Konto P. K. O. Nr. 400.342

Ogłoszenia:

Wiarsz milim. 1 szp. na okładce	**40 groszy**
Wiersz milim. 1 szp. na I str. okładki	**60 groszy**
Wiersz milim. 1 szp w tekście	**60 groszy**

Cała strona okładki **Zł 200** Pół strony okładki **Zł 100** Ćwierć strony **Zł 50** Ósma strony **Zł 25**

Cała strona w tekście **Zł 450**, Pół strony **Zł 230** Ćwierć strony **Zł 120** Jedna ósma strony **Zł 60**

Obowiązkiem każdego kupca jest popieranie swego organu zawodowego.

PRZEGLĄD KUPIECKI

ORGAN ZWIĄZKU STOWARZYSZEŃ KUPIECKICH MAŁOPOLSKI ZACHODNIEJ.

Rok XV. Kraków, dnia 30 kwietnia 1932 Nr. 14.

Treść numeru :

Dr. NORBERT SALPETER.

Bankructwo.

I.

Należy prawdzie jasno spojrzeć w oczy. Jesteśmy świadkami niebywałego w historji bankructwa, którego konsekwencje nie dadzą się obliczyć. Najpierw po wojnie bankrutowały państwa dewaluując środki obiegowe, a po nich bankrutują masowo prywatne warsztaty pracy, które pociągnąć muszą za sobą państwa. A najsmutniejszem w tem wszystkiem jest to, że nie widać nigdzie oznak poprawy, że niestety bankrutuje całe gospodarstwo międzynarodowe wyrzucając coraz to nowe falangi bezrobotnych, których ilość ma obecnie wynosić 25 miljonów zdrowych i chętnych do pracy ludzi! Należy sobie uświadomić tylko tę monstrualną cyfrę, a odrazu każdy pojmie, dokąd wszyscy zdążamy. Jakżeż małemi wydają się te sprawy przeróżnych polityków na całym świecie, tych przeróżnych patrjotów,

którzy radzą, radzą i radzą, i nie są w stanie dogłowić się niczego, gdy wiązadła całego życia społecznego i każdego z osobna trzeszczą. Ludzie tracą swoją psychiczną równowagę, każdy dzień prawie notują dzienniki samobójstwa ,które całą siłą krzyczą o krzywdzie, jaką zimne bezduszne społeczeństwa wywolują. Jest to chyba jeden z największych paradoksów naszych czasów, że w okresie, gdy aż do znudzenia pieni się od różnych socjalnych humanitaryzmów, z całą świadomością dopuszcza się do załamywania się fizycznego i psychicznego jednostek, które na miły Bóg, przecież nic więcej nie chcą. jak pracować i żyć bodaj w skromnych, ale pewnych warunkach.

Obecny kryzys unaocznia jaskrawo, jak błędne są wszelkie teorje o samodzielności każdego organizmu państwowego. Wykazuje on ponad wszelką wątpliwość, że dobrobyt każdego państwa, zależny jest od dobrobytu w innych państwach — bo wszystkie skazane są na wzajemny obrót handlowy, że zatem wszelkie usiłowania zmierzające do budowy autarkicznych, a więc w sobie zamkniętych państw samowystarczalnych jest utopią bezmyślną, i dla tego z góry skazaną na niepowodzenie. Sam fakt, że każde państwo musi nadwyżkę swej produkcji eksportować, a braki swoje importem uzupełniać dowodzi, niezbicie, że jest zależne od siły konsumcyjnej i produkcyjnej innych państw, czyli, że nie może przedstawiać zamkniętej w sobie całości. A przecież wbrew tej oczywistej prawdzie wszystkie państwa zmierzają we wprost odwrotnym kierunku, zamykają przed sobą granice celne, tworzą nieprzebyte mury — i co najcharakterystyczniejsze: apelują do międzynarodowej solidarności. Dziwią się, że zamykając się przed wymianą towarów i ludzi, wystraszają równocześnie kapitały z zewnątrz się znajdujące, gdy jasnem jest, że kapitały płynąć mogą tylko za towarami i ludźmi, a nie na płaszczyźnie czystej abstrakcji.

II.

Gdy Anglja przeszła na system ochrony celnej trąbili domorośli ekonomiści, że skończył się okres liberalizmu gospodarczego, a nastał okres samowystarczalności, która wykaże poważne korzyści t. zw. planowej gospodarki państwowej. Tymczasem dotychczasowe wyniki wykazały, że w Anglji mimo zmniejszonego importu całość obrotu handlowego zagranicznego poważnej uległa redukcji, tak, że zmniejszenie importu angielskiego zostało w efekcie drogo zapłacone. A do jakich wyników doprowadził już oddawną istniejący system planowej gospodarki we wszystkich innych państwach?

Mam przed sobą tabelę obrotu handlowego wydaną przez wiedeńską Izbę handlowo-przemysłową, która klasycznie obraz upadku oddaje. Otóż okazuje się, że równorzędnie z upadkiem importów w poszczególnych państwach zanikł też i eksport. Podaję ją dla ilustracji i to tych państw z którymi wiążą nas pewne interesy.

	Import r. 1929	r. 1931	spadek imp.	**Eksport** r. 1929	1931	spadek eksp.	zmniejszony obrót ogół.
	w mil. szyl. austrj						
Austrji	3262,	2160,	1102,	2188,	1851,	337,	1439,
Węgier	1318,	674,	644,	1286,	707,	579,	1223,
Czechosłowacji	4185,	2459,	1726,	4301,	2749,	1552,	3274,
Jugosławji	926,	600,	326,	991,	649,	342,	668,
Bułgarji	425,	243,	182,	327,	314,	13,	195,
Polski	2486,	1168,	1318,	2089,	1502,	587,	1891,

Okazuje się więc, że system „planowej gospodarki“ oparty na niszczeniu importu, a forsowaniu eksportu przez wszystkie te państwa razem doprowadził w konsekwencji do gwałtownego zanikania eksportu a z tem do gwałtownego obniżenia się obrotów międzypaństwowych. Czyż dziwnem jest, że kryzys przybrał tak ostre formy, i że życie gospodarcze całkowicie zamiera atakując już podstawy państw. Przecież tych 6 państw obok siebie leżących stanowiących pewien kompleks gospodarczy wzajemnie od siebie zależny, straciły na zmniejszonym obrocie w okresie dwóch lat razem — 8.690 miljonów szylingów, czyli sprzedały i kupiły za okrągło 8.7 miljardów szylingów mniej towarów, jak powinny były sprzedać i kupić. To jest obraz bankructwa. Załamał się handel międzynarodowy, a z nim i kupcy w każdym z poszczególnych krajów, przemysł i rolnictwo.

III.

A jak jest w klasycznym kraju złota — w Ameryce? Oto korepondent „Frankfurter Zeitung“ z 15 kwietnia donosi: W ostatnich dniach giełda w Nowym Jorku notuje nowy ciężki spadek kursów. Tak np. — dla ilustracji — spadły „Anaconda“ od roku 1929 z 140 dolarów na 5 dolarów., Steel—Shares z 261 na 33 i pół., General Electric z 101 na 15 dolarów, i t. d. Nadzieje związane z sezonem wiosennym zawiodły. Dolar wykazywał na rynkach międzynarodowych dalszy spadek, tak, że wywóz złota na Paryż i Amsterdam wzmógł się ponownie, Osłabienie dolara i zastój giełdowy ma być wywołany, wedle pogłosek, poważnem zagrożeniem wielkich banków amerykańskich. Charakterystycznem jest, że przy każdej sposobności wzmaga się nieufność publiczności amerykańskiej do banków amerykańskich, jak i do dolara. Wszelkie usiłowania, ażeby zapomocą akcji kredytowej wzmóc ruch, palą dotąd na panewce, ponieważ nikt nie ma odwagi do nowych tranzakcji. Oto mianowicie, brak w Stanach Zjednoczonych Ameryki tych samych przesłanek psychicznych — jak w całym świecie.

Rzeczywiście chory jest grunt na którym łamią

karki wszelkie kalkulacje gospodarcze. Ameryka cierpi na tęsamą chorobę, na jaką cierpi Europa, bo zabiła wszystkich — mówmy prosto z mostu, wojna celna pod hasłem samowystarczalności prowadzona.

IV.

A przecież na dnie tych potężnych zjawisk nurtuje stale myśl że wyzdrowienie może przyjść od strony rynku międzynarodowego, a więc od strony tej solidarności gospodarczej, jaką wzajemny obrót handlowy narzuca.. W tej materji wysuwane są przeróżne kombinacje. Na terenie Ligi Narodów lansowana jest np. myśl zwołania międzynarodowej konferencji, któraby miała za zadanie opracować zagadnienie międzynarodowego sfinansowania robót publicznych w każdym kraju, uregulować sprawę reparacyj wzajemnych, oraz długów międzynarodowych, załatwić sprawę walutową i kerytową przez utworzenie jednej międzynarodowej waluty stosownie zabezpieczonej, omówić sprawę produkcji i obrotu handlowego na zasadzie systematycznego pogłębienia konsumcij i ułatwienia międzynarodowego obrotu towarami.

V.

A tymczasem. Byłoby największem błędem, gdyśbymy z założonemi rękoma siedzieli, aż się sytuacja wyklaruje. Bo kryzys u nas wywołany jest zarówno od strony zewnętrznej jak i wewnętrznej. Z zewnątrz atakuje nas przesilenie światowe, ale od wewnątrz jeszcze silniej nasza własna błędna polityka gospodarcza. W chwili, gdy całe życie gospodarcze prawie że zamiera, gdy codzień prawie notuje się samobójstwa kupców, nie umiemy jasno i wyraźnie postawić zagadnienie ochrony prywatnych warsztatów pracy.. Problem ten jest o tyle ciekawy, ponieważ równorzędnie z problematyczną tendencją przeciwstawiania się solidarności międzynarodowej na polu gospodarczem zapomocą zamykania się każdego państwa w jednostki autarkiczne w sobie ściśle zamknięte, płynie jednocześnie tendencja silnego wyodrębniania interesów państwa jako całości w stosunku do interesów prywatnych zamieszkujących w nich obywateli. Tu i tam wystąpił ostro przerost egoizmu państwowego, który spowodował raz brak wynalezienia wspólnego języka zarówno na rynku międzynarodowym, jak i wewnętrznym wystąpił przerost ochrony skarbu ponad potrzebną miarę. Stąd to pochodzi, że od zarania naszej państwowości stale słyszy się o ofiarach, jakie kłaść należy w interesie skarbu państwa, a nie słyszy się wcale, o przystosowaniu potrzeb skarbu do siły dochodowej płatników. A przecież na sile dochodowej płatników opiera skarb swoją moc, przecież na ułatwieniu tworzenia rezerw oszczędnościowych u płatników opiera się wszelka możliwość zabezpieczenia podstaw rezerwowych dla skarbu.

I oto, mojem zdaniem, znaleźliśmy się w miejscu, gdzie dalsze kontynuowanie dotychczasowej polityki jednostronnego forytowania skarbu musi z natury ulec rewizji. Należy właśnie w okresie pogłębiającego się kryzysu odnaleźć z powrotem równowagę interesów. Rynek wewnętrzny woła obecnie o zmniejszenie nacisku. Masowe bankructwa i zniechęcenie prywatnej inicjatywy sygnalizują, że czas najwyższy, by skarb państwa wreszcie odnalazł wspólny język zainteresowań z tymi, którzy na utrzymanie skarbu łożą.

Kto i na jakich warunkach korzystać może z ulg w spłacie zaległego podatku przemysłowego.

W ostatnim Nrze naszego pisma zamieściliśmy okólnik Ministerstwa Skarbu o powyższych ulgach. Ponieważ treść tegoż okólnika dla szerszych sfer naszych czytelników nie dość była zrozumiałą, przeto wyjaśniamy bliżej tę kwestję:

1) Kto korzystać może z ulg w spłacie?

Każdy podatnik, a więc bez względu na to czy jest to osoba fizyczna (poszczególny kupiec, przemysłowiec, rzemieślnik) czy też osoba prawna (spółki akcyjne, z ogr. odp. i t. d.).

2) Do jakiego podatku ulgi te się odnoszą?

Tylko do podatku przemysłowego (a więc zarówno sam podatek ten, t. j. obrotowy, jakoteż zaległość za świadectwa przemysłowe). *Nie* odnoszą się więc te ulgi do podatku dochodowego, samorządowego i innych.

3) Jakie zaległości w tymże podatku podpadają pod ulgę w spłacie?

Odróżnić tu należy 2 okresy, t. j. I. czy restant (t. zn. zalegający z podatkiem) będzie płacił zaległości te między 1 kwietnia 1932 a 31 sierpnia 1932 (vide ustęp 5).

II. Czy zaległości te będzie płacił po 31 sierpnia 1932 (ustęp 8).

I.

4) Jakie są podstawowe warunki dla uzyskania tych ulg?

Każdy, kto pragnie z ulg tych skorzystać (a więc bez względu na to, w którym miesiącu będzie zaległości spłacał) musi zadośćuczynić jednemu warunkowi *zasadniczemu,* a mianowicie: *musi bezzwłocznie uiścić całą należność, przypadającą za czas od 1-go kwietnia 1931 r.* do dnia, w którym pragnie z ulg korzystać. A więc musi bezzwłocznie uiścić:

a) *różnicę między zaliczkami kwartalnemi* (wzgl. miesięcznemi) *na r. 1930, a wymiarem za rok 1930.* Ta różnica powstała bowiem *po* 1 kwietnia 1931 r., gdyż wymiary za r. 1930 miały miejsce około 15-go kwietnia;

b) *całą należność wymiarową za r. 1931.* Obecnie bowiem, t. j. *po 15 kwietnia* 1932 podatnicy otrzymali już wymiary podatkowe za r. 1931.

A więc, kto pragnie z ulg (o których mowa poniżej) korzystać, ten musi przedewszystkiem uiścić powyższe 2 pozycje.

5) Z jakich ulg korzysta się między 1 kwietnia a 31 sierpnia b. r.?

Tu odróżnić należy 3 okresy: 1) do 31 maja 1932, 2) w czerwcu i lipcu 1932, 3) w sierpniu 1932.

ad 1) Kto w ciągu kwietnia i maja b. r. (po zapłaceniu kwot wymienionych w ustępie uprzednim) będzie płacił zaległości wzgl. ich część za lata ubiegłe, a więc: zaliczki na 1930, wymiary za 1929, 1928 itd. ten skorzysta *z 50%-owej* bonifikaty. Tej bonifikaty nie należy jednak rozumieć w ten sposób, iż odpisze (podaruje) mu się 50% (t. j. połowę) zaległości, lecz w ten sposób, że *podaruje mu się 50% sumy, którą na poczet zaległości złoży.* — Przykład: Ktoś winien jest za r. 1929 kwotę zł. 1.000. Gdy zapłaci podatek, wymierzony za r. 1931 (t. j. ostatni wymiar) oraz różnicę między zaliczkami na r. 1930, a wymiarem za tenże rok i będzie chciał w ciągu maja b. r. pokryć *całą* zaległość za r. 1929, ten musi uiścić zł. 666.66, zaś zł. 333.33, t. j. 50% z wpłaconej kwoty 666.66 Władza skarbowa mu zbonifikuje, t. zn. odpisze, podaruje. — Drugi przykład: Podatnik zalega za rok 1929 z kwotą zł. 1.000. Po zapłacie należności za resztę 1930 oraz za 1931 pragnie wpłacić na *częściowe* pokrycie za r. 1929 zł. 250. Płatnikowi temu wpisze się więc na jego konto (za r. 1929) zł. 250 plus zł. 125, a resztę, t. j. 625, nadal będzie winien;

ad 2) kto w czerwcu i lipcu 1932 wpłacał będzie na pokrycie zaległości, ten korzystać będzie *z 35%* bonifikat;

ad 3) wpłacający w sierpniu 1932 r. skorzysta *z 25%-owych* bonifikat.

6) Z jakich dalszych ulg korzysta się między kwietniem a sierpniem 1932 r.?

Wpłacający w powyższych okresach restant, korzysta również ze *zwolnienia od odsetek zwłoki* (nb. za zaległości z przed 1 kwietnia 1931 r.) oraz ze *zniżki kosztów egzekucyjnych do 3%* zamiast normalnie 5%), o ile przedtem egzekucja była przeprowadzona. Do sum płaconych na poczet zaległości dolicza się jedynie 10%-owy dodatek nadzwyczajny.

7) Kto faktycznie skorzysta z powyższych ulg?

Z ulg tych skorzystają ci płatnicy, którzy będą

w stanie bezzwłocznie całą sumę wymiarową za 1931 i resztę za 1930 uiścić. Prócz tego korzyść odniosą tacy restanci, którzy od roku 1931 *wogóle przedsiębiorstwa nie prowadzili,* a zatem też wymiaru nie mieli za r. 1931.

Naogół — zdaniem naszem — *niewielka ilość* podatników w tym okresie, t. j. do końca sierpnia br. będzie w stanie korzystać z tej ulgi, gdyż nie wyobrażamy sobie, aby byli tacy, którzyby mieli zapłacone płatności ostatnie, t. j. *różnicę* między zaliczkami na r. 1930, a wymiarem za tenże rok oraz za *r. 1931,* a mieli równocześnie zaległości jeszcze z lat 1930, 1929, 1928 itd. Jest to o tyle nieprawdopodobne, iż Kasy skarbowe normalnie przyjmują wpłaty przedewszystkiem *na zaległości,* a potem dopiero na płatności bieżące.

Wątpimy zaś, czy wielką korzyść z tych ulg będą mieli ci podatnicy, którzy w międzyczasie już zeszli z powierzchni, którzy od r. 1931 już przedsiębiorstw swych nie prowadzą, którzy zatem niezawodnie nie będą też w stanie zaległości wyrównać.

Nie ulega jednak wątpliwości, że w zasadzie ulga ta jest *bardzo znaczną,* szkoda tylko, że niestety przyszła za późno, tak, że zostanie przeważnie tylko teoretyczną.

II.

8) *Z jakich ulg korzysta się od 1 września 1932?*

Podczas, gdy w okresie I-szym, t. j. do końca sierpnia br. przewidzianą jest 50%, 35% i 25%-owa *bonifikata,* to w II-gim okresie, czyli po 1 września 1932 r. restant nie będzie z tychże odpisów mógł korzystać. Natomiast dozna nader *poważnej i konkretnej* ulgi przez rozłożenie mu zaległej sumy na *szereg niewielkich rat.*

Zaznaczamy, iż pragnący w tym II-gim okresie korzystać z ulg w spłacie zaległości podatkowych, również *musi spełnić zasadniczy warunek,* który omówiliśmy w ustępie 4-tym, t. zn. musi zapłacić należność za 1931 r. oraz różnicę za r. 1930.

Po 1 września powstaną t. zw. *płatności bieżące,* a więc zaliczki kwartalne na r. 1932, zaliczki miesięczne dla prowadzących prawidłowe księgi handlowe, zaliczki z tyt. zryczałtowanego podatku przemysłowego. — Kto więc będzie płacił te należności bieżące, ten będzie mógł na pokrycie zaległości za ubiegłe lata płacić *⅓ część tychże* bieżących płatności aż do czasu wyczerpania zaległości. — Przykład: Do 15 września należy wpłacić II-gą zaliczkę kwartalną na r. 1932. — Przyjmijmy, że zaliczka ta wyniesie 200 zł. W wypadku tym płatnik uiści:

200 zł. na pokrycie tejże zaliczki, plus 66 zł. 67 gr. jako ⅓ powyższej kwoty na pokrycie zaległości za lata ubiegłe, t. j. z przed 1 kwietnia 1931 r., razem 266 zł. 67 gr.

9. *Jakie odsetki zwłoki przypadają przy płatnościach po 1 września b. r.*

Podczas, gdy płacący zaległości do sierpnia b. r. korzysta *z całkowitego zwolenia* od odsetek zwłoki, to płacącą w II-gim okresie, czyli po 1 września, *płacić musi odsetki.* Wynoszą one: tylko 6% za czas *aż do 31 marca 1931 r.,* oraz 12% za czas późniejszy.

10. *Czy można będzie uzyskać rozłożenie na raty należności za resztę 1930 i za 1931 r.?*

Dotychczas bywało, iż podatnik nie mógł „wybierać" sobie okresu zaległości, który chciał wyrównać. Gdy więc ktoś był dłużny za 1928, 1929, 1930 i zaliczki na 1931 r., to musiał przedewszystkiem zapłacić zaliczki kwartalne, poczem rozkładano mu na pewną ilość rat *całą zaległość za wszystkie lata.* Nie uwzględniały zaś Urzędy skarbowe próśb o rozłożenie na raty zaległości za np. sam rok 1929 lub 1930 — lecz łącznie *wszelkie* zaległości obejmował uchwałą o rozłożeniu na raty. Powodowało to w znacznej ilości wypadków niezdolność podatnika do płacenia stosunkowo *wielkich rat* i to w ciągu krótkiego okresu czasu. — Ten sposób udzielania ulg był — zdaniem naszem — jedną z głównych przyczyn narostu *półtora miljarda* zaległości podatkowych. Gdyby natomiast władze skarbowe bardziej liberalnie odnosiły się do próśb podatników o ulgi w spłacie, a *mniej energji poświęcały ściganiu egzekucyjnemu,* to nie ulega wątpliwości, że efekt tego liberalizmu byłby dla Skarbu Państwa *znacznie większy,* wpływy podatkowe byłyby niechybnie większe, gdyby ułatwiono podatnikowi ich spłatę.

Wedle naszych ścisłych, z życia wziętych wiadomości, znaczna ilość restantów podatkowych zamierza wpłacać po 1 września b. r. należytości bieżące, oraz ⅓ część na pokrycie zaległości, o ile wpłaty te będą im umożliwione. Chodzi jednak o to, iż przy dzisiejszych minimalnych wpływach gotówkowych w handlu, nie można liczyć na *jednorazową* wpłatę należności wymiarowych za 1931 r. Zachodzi więc konieczność *rozkładania na raty* zaległości *ostatnich,* t. j. powstałych po 1 kwietnia 1931 r. (a więc różnicy między zaliczkami a wymiarem za r. 1930, oraz wymiaru za r. 1931), przy równoczesnem *wstrzymaniu kroków egzekucyjnych* odnośnie do tych płatników, którzy prośby w tym kierunku wnieśli i w wyznaczonych terminach raty wpłacają. Gdy płatność raty przypadnie po 1 września b. r., możnaby ewentualnie już wówczas pobierać ⅓ jej część na zaległości.

W tym kierunku przedstawiło też *Krak. Stowarzyszenie Kupców* dezyderaty pod adresem Prezydjum Izby Skarbowej na konferencji, poświęconej kwestji ulg podatkowych, odbytej onegdaj w Izbie Przemysłowo-Handlowej. Dodać należy, że p. Prezes Izby Skarbowej przyrzekł skierowanie tej sprawy do Ministerstwa Skarbu z przychylnem zaopinjowaniem.

11. *Egzekucja zaległości.*

Restanci podatkowi mogą — an podstawie okólnika — w ciągu szeregu miesięcy płacić zaległości, przyczem przy płatnościach do końca sierpnia b. r. będą im udzielane bonifikaty. Z góry jednak płatnik przewidzieć nie może, w którym miesiącu lub dniu będzie część czy całość zaległości płacił. Powstaje więc kwestja, *czy do końca sierpnia b. r. będą wstrzymane wszelkie egzekucje dla ściągnięcia zaległości, powstałych przed dniem 1 kwietnia 1931?* Wynikałoby to logicznie z ducha i treści okólnika, a w szczególności z pozytywnego ujęcia tej kwestji w punkcie 3 ustępu II-go, wedle którego: „egzekucje będą drażane w razie nieuiszczenia należności *bieżących*" — a już zupełnie *wyraźnie* z ostatniego zdania okólnika: „W związku z powyższemi zarządzeniami należy bezzwłocznie przystąpić do egzekucji zaległości, powstałych *po dniu 1 kwietnia 1931 r.*".

Również i w tej kwestji — wysuniętej przez Krak. Stowarzyszenie Kupców — oczekiwanem jest wyjaśnienie Ministerstwa Skarbu, ponieważ mimo tak wyraźnego zarządzenia, nadal prowadzone są egzekucje przeciw restantom, zalegającym za lata 1929, 1928 i 1927.

12. *Raty podatkowe — a bonifikaty zaległości.*

Szereg podatników znajduje się — na skutek uprzednio wniesionych próśb — w posiadaniu uchwał, zezwalających im na spłatę zaległości podatkowych, powstałych przed dniem 1 kwietnia 1931 r. Powstają więc 2 kwesje:

a) *czy podatnik taki musi się ściśle trzymać wyznaczonych rat i terminów?*

b) *czy przy płatnościach tychże rat w ciągu kwietnia do końca sierpnia b. r. będą mu od wpłaconych kwot obliczane bonifikaty, przypadające na odnośne miesiące?*

ad a) Jeżeli płatnik ma rozłożoną płatność np. na 12 rat miesięcznych, będzie niejednokrotnie wolał zrezygnować z tak długiego terminu płatności, aby skorzystać z bonifikaty. Również w interesie Skarbu Państwa leżeć musi szybsze wejście w posiadanie gotówki, tembardziej, że z góry przewidzieć nie można czy podatnik taki w przyszłości z obowiązku płacenia rat będzie w stanie się wywiązać.

ad b) Jakkolwiek okólnik o wypadkach takich (które są masowe) nie wspomina, to jednak wydaje się słusznem i niewątpliwem, że płacący raty — również będą korzystać z bonifikat nb. w ramach miesięcy od kwietnia do końca sierpnia i odnośnie do zaległości powstałych przed 1 kwietnia 1931 r.

Kwestja wyżej poruszona wymaga w każdym razie wyjaśnienia autorytatywnego, które zasięgnięte zostanie przez Izbę Skarbową na wniosek Krak. Stow. Kupców.

13. *W jaki sposób należy się starać o ulgi?*

W myśl instrukcji krak. Izby Skarbowej z dnia 14 kwietnia b. r., tok starań o uzyskanie ulg w okresie do końca sierpnia b. r. *(okres bonifikat)* jest następujący: Urzędy Skarbowe wydają bezpłatnie *formularze podań,* które podatnik wypełnia i wnosi (bez opłaty stemplowej) do Dziennika podawczego. Urząd Skarbowy wydaje najdalej do 24 godzin decyzję, którą zamieszcza na temże podaniu-deklaracji.

Kasa skarbowa, pobrawszy zapłatę zaległości za czas od 1 kwietnia 1931 r. po czas ostatni, oraz wpłaty na poczet zaległości powstałych po dzień 1 kwietnia 1931 r., przedkłada deklarację z decyzją Urzędu skarb. uprzednio od strony ściągniętą, Urzędowi skarbowemu po zamieszczeniu na deklaracji notatki co do kwoty uiszczonej zaległości. Na tej podstawie Urząd skarb. wypośrodkowuje należny restantowi opust (bonifikatę). O przyznaniu tej bonifikaty, t. j. o zarachowaniu 50%, 35%, względnie 25% (zależnie od tego czy wpłaty dokonane zostały w maju, czerwcu, lipcu, czy sierpniu), Urząd skarb. zawiadomi podatnika.

Treść formularza deklaracji (podania o ulgi).

. . . . . . dnia . . . 1932 r.

DEKLARACJA.

Podpisany wyrówna bezzwłoczine zaległy podatek przemysłowy za czas od 1 kwietnia 1931 r. do dnia zapłaty i prosi na tej podstawie o przyznanie mu bonifikat przy równoczesnej spłacie zaległości w tym podatku za czas po 1 kwietnia 1931 r. przewidzianych ustępem I. rozp. Min. Skarbu z 9 kwietnia 1932 r. L. D. V. 1554o/1/32.

Podpis:

Decyzja Urzędu Skarbowego.
Zgadzam się.
Kierownik Urzędu Skarbowego
w . . . .

14. *Jacy płatnicy nie mogą korzystać z ulg w spłacie?*

W myśl okólnika: „ulgi nie będą stosowane do zaległości, powstałych wskutek *jawnej złej woli* płatników. Za jawną złą wolę uważać należy życie płatników nad stan, dłuższe wyjazdy zagranicę nie w celach kuracyjnych, nabycie objektów majątkowych, systematyczne niedotrzymywanie terminów płatności podatków, działanie na szkodę Skarbu, wynikające z art. 105 i 106 ustawy o podatku przemysłowym i t. d.“ (świadomie nieprawdziwe zeznanie o obrocie, nierzetelne księgi handlowe).

Powyższe objawy „jawnej złej woli“ rozumieć należy niewątpliwie w sposób następujący:

a) przez *życie nad stan* rozumieć należy wydawanie kwot niewspółmiernych z dochodem płatnika, o ile te niewspółmierne wydatki wpłynęły w swoim czasie na niemożność uiszczenia podatku przemysłowego. Nawet jednak wydatki niewspółmierne z dochodami płatnika nie mogą być uważane za życie nad staon, o ile wynikają one z normalnego trybu życia i socjalnej sytuacji płatnika, oraz jego zwykłych obowiązków rodzinnych. Okoliczność życia ponad stan, w razie jej stwierdzenia, winna być oczywiście przez władzę skarbową należycie uzasadniona,

b) wyjazdy zagranicę w celach *handlowych,* lub w celach kuracyjnych nie mogą być przeszkodą do zastosowania ulg, przewidzianych w okólniku. Jedynie wyjazdy wyłącznie *dla przyjemności,* połączone z dłuższym pobytem zagranicą, mogą wpływać na odrzucenie ulg i to pod warunkiem, że ten wyjazd był niewspółmierny z sytuacją majątkową płatnika i przyczynił się do niemożności jego uiszczenia podatku przemysłowego w czasie, w którym wyjeżdżał zagranicę,

c) nabywanie objektów majątkowych również w tym tylko wypadku powodować może utratę ulgi, o ile nie było ono współmierne z sytuacją majątkową płatnika, o ile objekty te pozostały w posiadaniu płatników, i o ile ich zakup zgodnie z przewidywaniem

płatnika musiał wpłynąć na zaprzestanie placenia podatku przemysłowego,

d) niedotrzymywanie terminu płatności w tym tylko wypadku powodować może utratę ulgi, jeżeli nastąpiło wskutek złej woli. Natomiast niedotrzymanie terminu z powodów od płatnika niezależnych wskutek jego ogólnej sytuacji ekonomicznej, jest właśnie powodem powstania zaległości i nie może powodować utraty ulg w jej spłacie.

c) „Działanie na szkodę Skarbu“ nie może być interpretowane dowolnie. Za działanie takie może być uważany jedynie czyn, przewidziany art. 105 i 106 ustawy, t. j. złożenie fałszywego zeznania lub prowadzenie ksiąg nierzetelnych, przyczem podstawą niezastosowania ulgi może być w tym wypadku oczywiście jedynie prawomocny wyrok sądowy.

W decyzjach ,odmawiających podatnikowi korzystanie z ulgi w spłacie zaległości, *nie będą* Urzędy skarb. — w myśl instrukcji — przedkładały *powodów, uzasadniających* odmowę. Ponieważ zachodzi obawa zbytniej dowolności w tym kierunku, przeto Centrala Związku Kupców w Warszawie zwróciła się do Ministerstwa Skarbu z prośbą o szczegółowe *motywowanie* przez Urzędy Skarb. przyczyn odmowy. Jest to o tyle słuszne i uzasadnione, iż przewidzianem jest dla podatnika prawo rekursu, *przedstawienia* strony przeciw odmownej decyzji Urzędu skarbowego, które to przedstawienie winno być *odwrotną pocztą* przedłożone Izbie Skarbowej przez Urząd Skarbowy. Gdy więc podatnik *ma możność* odwołania się do Izby, to musi wszak znać *powody*, dla których Urząd skarbowy odmówił udzielenia ulg, aby był w możności odpowiednio do kwestji tej się wypowiedzieć, przedstawić obronne argumenty i t. d.

Postulaty skarbowe kupiectwa.

22 bm. *minister Skarbu Jan Piłsudski* przyjął na audjencji *delegację Central. Związku Kupców, złożoną z pp. Prezesa Zarządu — posła W. Wiślickiego i Dyrektora Związku — inż. Zajdenmana.* Delegacja miała możność przedstawić p. ministrowi ustnie i w drodze złożonych memorjałów cały *szereg spraw, niezmiernie aktualnych dla życia gospodarczego.* Między innemi omówione zostały następujące sprawy:

1) *Sprawa skupu zawodowego.* Jak wiadomo, znowelizowana ostatnio ustawa o państw. pod. przemysłowym zmieniła dotychczasowy stan rzeczy w opodatkowaniu t. zw. skupu zawodowego. Znowelizowana obecnie ustawa włączyła skup zawodowy do rzędu przedsiębiorstw obowiązanych do prowadzenia prawidłowej księgowości w przeciwnym zaś razie ustawa obciąża skup zawodowy stawką podatku obrotowego w wysokości 2 proc., zamiasta dotychczasowych pół proc. Obrót przy skupie zawodowym do 20.000 zł. rocznie został włączony do t. zw. ryczałtowego opłacania podatku obrotowego, co również jest krzywdą ze względu na to, że t. zw. towarowy handel podlega ryczałtowi przy obrocie do 45—35.000 zł. Warunki życiowe i zupełnie realny interes skarbu i obrotu handlowego wymaga, by drobnych i średnich skupicieli zawodowych zwolnić od obowiązku niedostępnej dla nich prawidłowej księgowości.

2) *Niesłuszne obciążenie obrotu futrami, uszlachetnionemi w kraju.* Handel hurtowy, prowadzący w r. 1932 prawidłowe księgi handlowe, płaci pół proc. od obrotu. Natomiast handel hurtowy futrami, o ile polega na zakupie surowych skór futrzanych i oddawaniu takowych do uszlachetnienia i farbowania w kraju. uważany jest za czynność przemysłową i podlega według znowelizowanej ustawy stawce zasadniczej w wysokości 2 proc. od obrotu. Wytwarza się więc ta sytuacja, że sprowadzony z zagranicy gotowy uszlachetniony towar futrzany w handlu hurtowym płacić będzie tylko pół proc. od obrotu, a towar wyprawiony i uszlachetniony w kraju 2 proc. Sprawa ta również wymaga gospodarczego ustosunkowania się i winna pod tym kątem widzenia zostać zrewidowana.

3) *Ciągłość prowadzenia drobnego przedsiębiorstwa, jako warunek zaliczenia do ryczałtu.* W bardzo wielu wypadkach przedsiębiorstwa zmieniają właściciela z różnych powodów, jak: śmierć głowy rodziny, przejście przedsiębiorstwa od jednego członka rodzi do drugiego i t. d. W tych wypadkach przedsiębiostwa nie mogą korzystać z dobrodziejstwa ryczałtowego opłacania podatku przemysłowego, gdyż nie odpowiadają według liter przepisów warunkowi trzyletniej ciągłości przedsiębiorstwa. Sprawa ta dotyczy szeregu drobnych przedsiębiorstw handlowych i przemysłowych, dla których różnica w opłacaniu podatku w drodze ryczałtowej stanowić może nawet o egzystencji placówki. W tych wszystkich wypadkach, kiedy przedsiębiorstwo prowadzone jest na tem samem miejscu, w tym samym zakresie obrotu i temi samemi artykułami, jest rzeczą słuszną podciągnięcie takich przedsiębiorstw pod ulgowy ryczałt. Wreszcie omówiona została sprawa zastosowania 1 proc. stawki dla obrotu hurtowego w tych wypadkach, kiedy przedsiębiorstwa hurtowe prowadzą prawidłową księgowość w r. 1932, a to w odniesieniu do ostatniego wymiaru. *Min. Skarbu przychylnie ustosunkował się do wywodów delegacji, zapowiadając szczegółowe zanalizowanie przedstawionych wniosków w najbliższym czasie.*

Kasy oszczędności obniżają oprocentowanie wkładów

Komunalne Kasy Oszczędności przystąpiły do zniżki swej stopy płaconej od wkładów. Mianowicie zgodnie z zaleceniem Rady Związku Związków Komunalnych Kas Oszczędności, nastąpić ma zniżka stopy procentowej. p.aconej od wkładów w Kasach Oszczędności pięciu największych ośrodków Polski, mianowicie: w Warszawie, Lwowie, Katowicach, Krakowie i Poznaniu. Zniżka ta, obejmuje zarówno miejskie Kasy Oszczędności jak i też powiatowe odnośnych ośrodków, przyczem zgodnie z postanowieniem Rady Związku. Kasy te płacić będą 7 proc. w stosunku rocznym. W związku zaś z tem, że odnośna uchwała Rady Związku musi być przed wprowadzeniem w życie w poszczególnych K. K. O., zatwierdzona przez ich Rady, należy oczekiwać, że zniżka stopy procentowej płaconej od nowych wkładów. nastąpi w ciągu miesiąca (przypuszczalnie już z dniem 1 maja b. r.) a natomiast w stosunku do wkładów dawnych nastąpić ma ze

wzgl. natury techniczno-buchalteryjnej dopiero z dn. 1 lipca br. Należy żywić nadzieję, że w ślad za czołowemi Kasami Oszczędności pójdą także i wszystkie inne K. K. O., dzięki czemu fala obniżki stopy procentowej, płaconej od wkładów, obejmie całą Polskę. Jest bowiem całkiem zrozumiałe, że w dalszym etapie przystąpią również banki, jak też i spółdzielnie kredytowe do obniżenia stopy procentowej płaconej od wkładów. Wprowadzenie w życie zniżki stopy procentowej płaconej od wkładów powitać należy z uznaniem, gdyż umożliwi ono równorzędne potanienie kosztów kredytu, co wszakże jest niezbędną potrzebą naszego życia gospodarczego. Z chwilą zaś, gdy zniżka stopy procentowej płaconej od wkładów obejmie wszystkie instytucje kredytowe, gromadzące wkłady, proces kapitalizacji w Polsce będzie się mógł w dalszym ciągu bez ujemnych zmian względnie przesunięć rozwijać. Dlatego też leży w interesie normalnego rozwoju kapitalizacji w Polsce, by zniżka stopy procentowej płaconej od wkładów stała się generalna i to w najszybszym czasie, gdyż nierównomierność w procesie obniżki, wpłynąć może na wykorzystanie sytuacji przez instytucje, utrzymujące narazie dotychczasową stopę płaconą od wkładów ze szkodą dla tych instytucyj, które w dobrze zrozumianym interesie gospodarstwa krajowego uskuteczniły względnie uskuteczniają zniżkę rzeczonej stopy procentowej.

Kronika.

PRAKTYCZNY PODRĘCZNIK DO NOWEJ USTAWY O KOSZTACH SĄDOWYCH.

W ostatnich dniach ukazał się z druku podręcznik do nowej ustawy o kosztach sądowych, obowiązującej od dnia 1-go kwietnia br. na obszarze Małopolski i Śląska Cieszyńskiego w opracowaniu adwokatów Dr. Józefa Gutmana i Dr. Maksymiljana Gutmana w Krakowie. Podręcznik ten, ujęty w przejrzysty system, ułatwiający bardzo orjentację w zawiłych i kazuistycznych przepisach ustawowych i zaopatrzony w tabelę orjentacyjną, ułożoną w sposób zwięzły i dla każdego zrozumiały, stanowić będzie cenną pomoc nietylko dla sfer prawniczych, lecz również dla szerokiego ogółu, a zwłaszcza dla sfer kupieckich w codziennym praktycznem zastosowaniu.

ZGROMADZENIE KUPCÓW W PODGÓRZU!

We czwartek, dnia **5 maja** br. odbędzie się w lokalu Oddziału Krakowskiego Stowarzyszenia Kupców, w Podgórzu, Rynek gł. 13 o godz. **4-tej** popoł.

Zgromadzenie Kupieckie

celem omówienia:

1) obecnej sytuacji w handlu,
2) spraw podatkowych,
3) aktualnych spraw kupieckich.

Ze względu na sprawy, mające być przedmiotem obrad, a żywo interesujące każdego kupca, o liczny udział zrzeszonych kupców, uprasza

Wydział Ekspozytury Krak. Stow. Kupców w Podgórzu.

WALNY ZJAZD KONCESJONARJUSZY ALKOHOLOWYCH.

Ze względu na zbliżający się ostateczny termin dostosowania istniejącej obecnie liczby koncesji na terenie całego Państwa do przewidzianej w nowej ustawie antyalkoholowej normy 20.000, oraz w związku z opracowywaną obecnie nowelę do ustawy o monopolu spirytusowym, a także wobec wstrzymania wprowadzenia w życie scalenia podatku obrotowego i t. p. Centrala Zrzeszeń Kupców Winno-Wódczanych i Restauratorów zwołuje na dzień 8 maja br. Zjazd Koncesjonarjuszy Alkoholowych z całej Polski dla omówienia wszystkich powyższych kwestji i zastanowienia się nad dalszą pracą w obronie zagrożonych interesów kupców i restauratorów.

Zjazd odbędzie się w lokalu Centrali Związku Kupców (Warszawa, Senatorska 22).

Zainteresowani członkowie Centrali, którzy dotychczas nie otrzymali zaproszeń na Zjazd, winni zwrócić się po zaproszenia pod wyżej wskazany adres.

LETNI ROZKŁAD JAZDY NA KOLEJACH BĘDZIE WPROWADZONY 21 MAJA.

W roku bieżącym letni rozkład jazdy na polskich kolejach państwowych wprowadzony będzie, nie jak zazwyczaj z dniem 15 maja, lecz w nocy z 21 na 22 maja. W tym terminie nowy rozkład jazdy wprowadzony zostanie na wszystkich kolejach w Europie. W dniu 21 maja w związku z wprowadzeniem letniego rozkładu, począwszy od południa pociągi kursować będą według rozkładu prowizorycznego, od godz. 24 zaś normalnie według nowego rozkładu.

Eksport towarów węgierskich.

Izba Handlowa Polsko-Węgierska w Warszawie zawiadomiła Izbę przemysłowo-handlową w Krakowie, że Bank Narodowy na Węgrzech zgodził się na eksport towarów bez obowiązku odprowadzania walut, jednak w pewnych ściśle ustalonych granicach. Towary te winny być zakupione przez importerów zagranicznych za pengö w czasie trwania Targów Międzynarodowych Budapeszteńskich od dnia 7 do 16 maja b. r. i od firm wystawiających na Targach.

Spis towarów, które można kupować za walutę węgierską jest do przeglądnięcia w biurze Izby przemysłowo-handlowej w Krakowie (Długa 1), w godzinach urzędowych.

Przywóz towarów reglementowanych.

Izba przemysłowo-handlowa w Krakowie przypomina firmom interesowanym, że na towary zabronione do przywozu z zagranicy do Polski z dniem 1 stycznia b. r. wyznaczane są przez Ministerstwo Przemysłu i Handlu kontyngenty przywozowe na okresy dwumiesięczne, tak że obecnie kończy się okres II, t. j. marzec—kwiecień.

Do końca kwietnia b. r. należy przeto wnieść podania do Izby o przywóz odnośnych towarów z kontyngentów na III. okres, t. j. maj—czerwiec b. r.

Stawki średniej zyskowności

służące jako orjentacja przy obliczaniu przeciętnego dochodu w stosunku do osiągniętego obrotu. Zaznaczamy, iż normy te tylko w przybliżeniu wskazują na zyskowność, tak, że nie stanowią one ani dla podatników ani dla Komisji Szacunkowych wskazówek wiążących, czyli, że zależnie od stosunków można zejść poniżej lub powyżej stawek niżej ogłoszonych.

Rodzaj przedsiębiorstwa	hurt	detal
A		
Przedsiębiorstwa handlu towarowego:		
Apteki	—	15
Apteczne składy	8	12
Mydlarnie	8	12
Specj. sprzedaż artykułów chemicznych	6	12
Specjalna sprzedaż mydła i świec	6	10
Specjalna sprzedaż nafty, olejów min. i smarów	5	10
Specjalna sprzedaż perfum i kosmetyków	6	18
Składy opałowe	3	8
Składy materj. budowlan.	3	8
Sprzedaż wyrobów drzewn.	8	15
Sprzedaż wyrobów koszykarskich	8	15
Składy mebli luksusowych	—	20
Składy mebli piewszej potrzeby	3	8
Sprzedaż futer	8	15
Sprzedaż konfekcji futrz.	6	12
Sprzedaż skór surowych	6	12
Sprzedaż skór wyprawion.	4	8
Sprzedaż cholewek	6	12
Sprzedaż obuwia	7	12
Sprzedaż przyborów szewskich	7	12
Sprzedaż wyrobów rymar.	7	12
Sprzedaż galant. skórzanej	8	15
Sprzedaż włosia i szczeciny	6	12
Sprzedaż wyrobów z włosia i szczeciny	7	13
Sprzedaż pierza i puchu	4	7
Sprzedaż żelaza	4	8
Sprzedaż galanterji żelaznej i wyrobów emalj.	6	10
Sprzedaż szkła	6	10
Sprzedaż wyrob. ze szkła, fajansów, porcel. i majoliki	8	15
Sprzedaż maszyn i narzędzi rolniczych	5	10
Sprzedaż instrumentów optycznych i chirurgiczn.	10	20
Sprzedaż przyb. fotograf.	10	20
Sprzedaż przyborów elektrotechnicznych	7	12
Sprzedaż przyrządów technicznych	6	11
Sprzedaż automobili, motocykli, rowerów i części składowych	—	15
Sprzedaż powozów i wszelkiego rodz. pojazdów	—	12
Sprzedaż wyrobów gum.	7	12
Sprzedaż manufaktury	3	6
Sprzedaż gotowych ubrań	5	8
Sprzedaż konfekcji męsk. i damskiej	6	10

Rodzaj przedsiębiorstwa	hurt	detal
Sprzedaż tiulu, koronek i haftu	8	15
Sprzedaż przyborów kraw.	4	8
Sprzedaż czapek i kapel.	6	12
Sprzedaż kapeluszy dam.	8	15
Sklepy galanteryjne	5	10
Sprzedaż papieru i przyborów kancelaryjnych	5	10
Sprzedaż tapet	6	15
Sklepy jubilerskie	8	12
Sklepy zegarmistrzowskie	6	12
Sprzedaż starożytności	—	30
Sprzedaż wyrob. powroźniczych i jutowych	5	10
Sprzedaż instr. muzycznych	8	20
Sprzedaż fortepianów i pianin	—	15
Sklepy spożywcze	3	7
Sklepy kolonjalne	4	10
Sklepy kolon.-gastronom.	5	10
Sklepy kolonj. ze sprzedażą wódek i win	7	12
Sprzedaż wódek i win	7	15
Sprzedaż mięsa	4	7
Sprzedaż wyr. masarskich	8	13
Sprzedaż ryb	8	12
Sprzedaż warzywa	4	10
Sprzedaż wody sodowej, owoców i bakalji	8	12
Sprzedaż jaj i nabiału	3	8
Sprzedaż chleba	2	6
Sprzedaż wszelk. rodzaju pieczywa	4	8
Sprzedaż wyrob. cukiern.	8	12
Sprzedaż zboża	2	5
Sprzedaż mąki i kaszy	3	6
Sprzedaż paszy	3	8
Sprzedaż nasion	5	12
Sprzedaż kwiatów żywych	10	20
Handel bydła rogatego	6	10
Handel koni	6	12
Handel nierogacizny	6	10
Handel drobiu	4	8
Handel śledzi	5	5
Hurtowny handel piwa	6	—
Księgarnie	10	4
Antykwarnie	—	10
Handel tandety	—	15
Handel szmat	5	—
B		
Inne przedsiębiorstwa handlowe:		
Hotele		15
Pokoje umeblowane (w miastach)		25
Pokoje umeblowane w innych miejsc.		20
Pensjonaty		12
Restauracje z wyszynkiem wódki		16

Rodzaj przedsiębiorstwa	hurt	detal
Restauracje bez wyszynku wódki		12
Jadłodajnie		10
Cukiernie		15
Kawiarnie, mleczarnie i herbaciarnie		15
Łaźnie i wanny		25
Bilardy		50
Teatry świetlne (od obrotu (bez wliczenia podatku widowiskowego)		20
Zakłady pogrzebowe		20
Biura próśb		70
Biura ogłoszeń		40
Biura pośredn. pracy		30
Domy i kantory agenturowo-komisowe (tj. biura pośrednictwa handlowego kat. II. handlowa)		40
Domy i kantory ekspedycyjno-przewozowe		20
C		
Przedsiębiorstwa przemysł.		
Wypiek chleba		8
Wypiek wszelk. rodzaju pieczywa		10
Zakł. wyrobów cukiern.		12
Fabryki pierników		10
Masarnie		15
Fabryki konserw		9
Gorzelnie		6
Rektyfikacje		40
Fabryki wódek i likierów		10
Fabryki drożdży		10
Miodosytnie		10
Browary		10
Octownie		10
Zakłady wód sztucznych		18
Krochmalnie		6
Olejarnie		8
Młyny wodne przy przem.:		
a) własnego zboża		10
b) cudzego zboża		30
Młyny parowe przy przem.:		
a) własnego zboża		8
b) cudzego zboża		15
Kopalnie nafty i gazów ziemnych		20
Rafinerje		20
Elektrownie		25
Cegielnie		10
Zakłady wapienne		12
Huty szklane		8
Zakłady szewskie		15
Fabryki obuwia mechan.		8
Pracownie cholewek		10
Garbarnie		6
Zakłady krawieckie		20
Zakłady kuśnierskie		20
Fabryki trykotaży		12
Pracownie bielizny		12

Rodzaj przedsiębiorstwa	hurt	detal
Wytwórnie szelek		20
Pracownie czapek i kapel.		15
Pracownie gorsetów		15
Pracownie kapel. damskich		15
Pracownie piór i kwiatów sztucznych		25
Szarparnie		12
Przędzalnie		10
Tkalnie		10
Wykończalnie		12
Farbiarnie		15
Pralnie		25
Zakłady wyrobów powroźniczych		15
Zakłady bednarskie i kołodziejskie		15
Zakłady stolarskie mebl.		15
Zakłady budowl. (z własnych materjałów)		5

Rodzaj przedsiębiorstwa	hurt	detal
Zakłady budowlane (bez materjałów)		15
Tartaki przecier. własne drzewo		3
Tartaki przecier. obce drzewo		15
Zakłady wyrob. chemiczn.		12
Pracownie wyrob. rymar.		15
Pracownie galanterji skórzanej		20
Pracownie ciesielskie		15
Zakłady kowalskie i ślus.		20
Zakłady blacharskie		18
Warsztaty mechaniczne		15
Zakłady fryzjerskie		30
Drukarnie		10
Przemysł dorożkarski		30
Zakłady introligatorskie		15
Zakłady wyrob. ceramiczn.		12

Rodzaj przedsiębiorstwa		
Wytwórnie win owocowych		7
D		
Osobiste zajęcia przemysł.		
Ekspedytorzy		50
Maklerzy giełdowi		50
Pośrednicy handlowi		50
Malarze i plastycy, literaci, kompozytorzy		30
Lekarze		70
Dentyści		40
Weterynarze		70
Adwokaci		60
Notarjusze		60
Artyści		50
Architekci		50
Inżynierzy		50
Technicy		60

Rozporządzenie w sprawie stosowania ceł maksymalnych

W „Monitorze Polskim“ z dnia 1 b. m. zostało ogłoszone rozporządzenie ministra Skarbu w sprawie stosowania ceł maksymalnych. Postanowienia tego rozporządzenia mają zastosowanie do towarów, pochodzących z Rzeszy Niemieckiej, wymienionych w załączonych do rozporządzenia szczegółowych listach A i B.

Dla udowodnienia, że towar nie pochodzi z Rzeszy Niemieckiej, należy przedstawić w Urzędzie Celnym przy odprawie przywozowej świadectwo pochodzenia, wystawione bądź przez urząd celny jednego z tych państw, które honorują świadectwa pochodzenia polskich urzędów celnych, bądź przez Izby Przemysłowo-Handlowe lub też inne instytucje zanotyfikowane rządowi polskiemu i przez rząd polski uznane, przyczem w tym ostatnim wypadku wymagana jest wiza konsularna.

W ciągu 30 dni po dniu wejścia w życie powyższego rozporządzenia nie będą wymagane świadectwa pochodzenia przy przesyłkach nadanych do bezpośredniego przywozu do polskiego obszaru celnego nie później siódmego dnia po dniu wejścia w życie tego rozporządzenia, o ile z załączonych przy odprawie przywozowej dokumentów przewozowych lub handlowych będzie wynikało, że posyłki te nie pochodzą z Rzeszy Niemieckiej.

Cła maksymalne nie mają zastosowania do towarów: a) znajdujących się przed wejściem w życie powyższego rozporządzenia w celnych składach urzędowych, kolejowych, pocztowych oraz składach nieurzędowych pozostających pod zamknięciem celnem; b) objętych postanowieniami polsko-niemieckiej Konwencji Górnośląskiej, podpisanej w Genewie dnia 15 maja 1931 r.; c) objętych umowami o małym ruchu granicznym; d) przewożone w ruchu podróżnych; e) nadanych do bezpośredniego przywozu do polskiego obszaru celnego najpóźniej w przeddzień wejścia w życie powyższego rozporządzenia, o ile towary te zaopatrzone są w pozwolenia przywozu, wystawione przez Ministerstwo przemysłu i handlu i o ile zostaną zgłoszone do odprawy celnej w terminie ważności pozwolenia, nie później jednak niż w ciągu 14 dni po dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Rozporządzenie powyższe weszło w życie z dniem 1-go kwietnia b. r.

UPADEK HANDLU HURTOWNEGO.

Zjawiskiem cechującym od szeregu lat ewolucję handlu w Polsce jest stałe zwiększanie się ilości przedsiębiorstw handlowych, wynoszące w okresie od roku 1924 do 1930 około 4,6 proc. Faktycznie jednak rzeczywistość przedstawia się mniej pomyślnie w dziedzinie rozwoju handlu. Wzrasta jedynie ilość małych i najmniejszych firm handlowych III i IV kategorji, podczas gdy równocześnie liczba wielkich firm handlowych I i II kategorji stale maleje. Liczba tych ostatnich firm zmniejszyła się w okresie od 1924 do 1930 o 20,8 proc. W samej Warszawie w latach 1924 do 1931 ogólna liczba firm handlowych wzrosła o 6.6 proc., zaś liczba firm I i II kategorji spadła o 28,9 proc. Ewolucja w tym niepomyślnym kierunku wzmogła się jeszcze w ostatnich miesiącach. Od listopada ub. r. do lutego bież. roku włącznie założono w Warszawie 682 firm III i IV kategorji, a zlikwidowano jedynie 154, dzięki czemu liczba firm małych wzrosła o 528. Równocześnie zlikwidowano firm wielkich 115, a założono 60, co oznacza spadek o 55. W ostatnich latach proces likwidacyjny przybrał szczególnie wielkie rozmiary w handlu hurtowym wyrobami włókienniczemi, papierniczemi oraz aprowizacyjno-kolonjalnemi.

Naczelny redaktor: Dr. Norbert Salpeter. — Wydawca Za Krak. Stow. Kupców: Samuel Schechter.
Redaktor odpow. Samuel Kurzman. — Drukarnia Józefa Fischera, Kraków, Grodzka 62. Telefon 104-12